

Kázeň na začiatok prác v novom školskom roku uprostred pandémie

Kázňový text: Žalm 127, 1 – 2

Pútnická pieseň. Šalamúnova. Ak Hospodin nestavia dom, márne sa namáhajú stavitelia; ak Hospodin nestráži mesto, márne bdie strážnik. ² Márne vám zavčasu vstávať a neskoro si sadat', jest' v bolesti vyrobený chlieb; dost' dáva On svojmu milému v spánku.

Pán Ježiš nám v starocirkevnom evanjeliu určenom na 15. nedeľu po Svätej Trojici hovorí: „Nebud'te ustarostení o svoj život... ale hľadajte najprv Božie kráľovstvo...“ (Mt 6, 25).

Pán Boh sa chce o nás postarať aj v novom školskom roku. Prajeme si navzájom, aby to bol rok úspešný a požehnaný tak pre vás – žiakov a študentov, ako aj pre nás, pedagógov a vychovávateľov. Máme očakávania, ale aj obavy – ako zvládnete štúdium, skúšky, pandémiu... Ani my pedagógovia a v jednej osobe duchovní sme nevykročili na cestu novým školským rokom sebaisto a suverénne. Je zjavné, že tento školský rok bude iný ako minulé roky. Nevieme, ako sa pandemická situácia bude ďalej vyvíjať. Všetky svoje očakávania a túžby, ale aj neistotu, strach a obavy, chceme vložiť do Božích rúk vo viere, že Ten, ktorý sa stará o nebeských vtákov a poľnú trávu sa istotne postará aj o nás, milovaných Božích, vyvolených, vykúpených krvou svojho Syna a nášho Pána Ježiša Krista.

Na začiatku nového školského roka vstupujeme s piesňou na perách: so 127. žalmom určeným na 15. potrojicnú nedeľu. Má nadpis: Hospodin je pôvodcom každého požehnaní. Tento žalm nás napomína: Bez Božieho požehnaní sa do ničoho nepúšťaj! Aj ľudové príslovie hovorí: Bez Božieho požehnaní, márne ľudské namáhania. „Márne“ – to je aj v 127. žalme zdôraznené až trikrát. 127. žalm nás povzbudzuje k dôvere v Boha, aby sme výsledky svojej práce, úspech a zdar v živote neočakávali od seba samých, od ľudskej aktivity – od vlastnej usilovnosti a šikovnosti, ale od Pána Boha.

Hospodin je pôvodcom každého požehnaní! Preto počítajme aj v novom školskom roku s Bohom! 1. Stavajme podľa Jeho plánu, a 2. Jeho prosme o pomoc a ochranu.

1.) Stavajme svoje životné dielo podľa Božieho plánu, podľa Božej vôle, aby naše snaženie nebolo márne! Príkladom takej zbytočne vynaloženej námahy je stavba babylonskej veže. Tí, čo ju stavali, nepočítali s Hospodinom. Ich vnútorným motívom pri stavbe bolo: „urobiť si meno“. A Boh ich prácu zmaril, takže vežu nedostavali. Naproti tomu príkladom projektu podľa Božieho plánu bola stavba jeruzalemského chrámu. Nadpis žalmu pieseň „Šalamúnova“ napovedá, že žalm sa spája s osobou kráľa Šalamúna, ktorého si Boh vyvolil, aby postavil dom Jeho menu. Šalamún staval dom

„Jeho (Božiemu) menu“. Týmto veľkolepým projektom neoslavoval seba, ale Pána Boha. A Pán kráľove snaženie požehnal.

Ak Hospodín nestavia mesto, márne sa namáhajú stavitelia. Preto sa nespoliehajte na seba, nestavajte pre seba pre svoj prospech, ani sebe, preto, aby si si urobil meno, ale vo všetkom, čo robíte, počítajte s Bohom. Usilujte sa poznávať Jeho vôľu, aby si naplnil plán, ktorý Boh má s Tebou, aby Boh oslávil na tebe svoje meno, ako sa kedysi oslávil na Šalamúnovi.

Pán Boh dal Šalamúnovi poznať svoju vôľu počas spánku. Splnili sa pri ňom slová 127. žalmu, že: ... **On dáva dost' svojmu milému v spánku.** Hebrejské slovo preložené ako sen tu označuje alebo spánok, čím môže byť povedané, že Boh, ktorý nedrieme, nespí sa stará o nás aj vtedy, kým my spíme. To slovo „spánok“ však môže byť použité aj v zmysle sna, a teda prostriedku Božieho zjavenia, Božej vôle. Ako vyčítame z Biblie, sen nie je vždy spoľahlivým prostriedkom Božej vôle. Preto sa radšej usilujeme hľadať Božiu vôľu na modlitbe alebo v Písme svätom. Nielen usilovne pracovať máme – vzdelávať sa a vyučovať, ale na prvom mieste sa máme modliť a dopytovať sa na Božiu vôľu. Dôležité je, aby sme sa dokázali uprostred pracovného zhonu zastaviť a odpočinúť si od práce – aj v chráme na Službách Božích, ale aj na domácej pobožnosti. Máme byť nielen usilovnou Martou, ale na prvom mieste máme „sediť pri Ježišových nohách“, t. j. koncentrovane počúvať, čo nám Boh chce povedať. Toto slovné spojenie „sediť pri nohách“ opisuje vzťah učiteľa a jeho učeníka alebo žiaka. Byť spojený s Ježišom, skrze Jeho slovo, zvestované v kázni, ale aj prisluhované vo sviatostiach, najmä vo Večeri Pánovej. Ježišovo učenie pritom nemáme poznať iba ako teóriu, ale ho aj prakticky uskutočňovať – žiť podľa Kristovho príkladu. Pán Ježiš hovorí, že hovorí, kto počúva Jeho slová a *plní* ich, podobá sa mužovi, ktorý postavil svoj dom na skale, ktorý v ťažkých časoch – v životných skúškach a raz aj na Božom súde obstojí... (por. Mt 7, 24nn). A hovorí aj to, že do kráľovstva Božieho nevojde ten, kto ústami vyznáva Jeho meno, ale kto *činí* vôľu nebeského Otca (por. Mt 7, 21). A to je Jeho vôľa – Jeho prikázanie, aby sme sa milovali. Máme osláviť Boha nesebeckou obetavou láskou podľa Ježišovho príkladu; ako spievať v jednej piesni k večeri Pánovej: „Keď ako bratia (a sestry) nažívame v láske, bremená niest' si pomáhame ťažké, tým svätú vôľu, Pánovu plníme, skutkom ho ctíme“; alebo, ako je napísané: „Jedni druhých bremená neste, a tak naplníte zákon Kristov“ (G 6, 2).

Bratia a sestry! Hospodín je pôvodcom každého požehnania Preto počítajme v novom školskom roku s Bohom! 1. Stavajme podľa Jeho plánu, podľa Ježišových slov usilujúc sa naplniť Kristov zákon lásky

2.) a Jeho prosme o pomoc a ochranu našich rodín, spoločenstiev a celého duchovného domu cirkvi.

Ďalší obraz zo žalmu je obraz strážnikov na hradbách, ktorí bdejú a pozorujú, či sa neblíži nepriateľ. Ale ak sám Pán mesto neochráni, sami nadarmo strážcovia bdejú, sami ho pred skazou nezachránia, ako sa to naplnilo v dejinách, keď Pán Boh dopustil zničenie svätého mesta Jeruzalema a chrámu v ňom: **Ak Hospodín nestráži mesto, márne bdie strážnik.**

V Novej zmluve je k „meste na vrchu“ prirovnaná cirkev. Ako strážcovia nesieme predovšetkým my, duchovní, bremeno zodpovednosti za Božie mesto na zemi – za cirkev tým, že máme čistotne a úprimne

zvestovať Slovo evanjelia a prisluhovať sviatosti podľa nariadenia Pána Ježiša Krista. Ako strážcovia Božieho mesta – cirkvi máme tiež úlohu bdieť na modlitbách – prosiť Pána Boha o Jeho ochranu cirkvi, ktorá je ohrozovaná nepriateľom tak zvnútra, ako aj zvonka. Zvnútra ľudským sebeckvom, túžbou po prvenstve a zisku namiesto vzájomnej láskavej pomoci a nesenia bremien. Zvonka zasa paralyzuje cirkev pandémia, ktorá obmedzila duchovný život v cirkevných zboroch. Ľudí sa zmocňuje neistota a obavy, či dokonca strach. 127. žalm nás však uisťuje, že ako Boží milovaní sme ustavične pod Božou mocou a ochranou. Pán Boh má náš život vo svojich rukách aj vtedy, keď nám prichodí jesť „chlieb trápenia“, keď pociťujeme nejakú nespravodlivosť alebo smútok, alebo aj teraz uprostred pandémie. Ak srdce nie je naplnené vierou v Boha, v Božie láskavé riadenie, množí sa v ňom strach, úzkosť, ktoré odháňajú spánok. Naopak, kto dúfa v Boha, aj keď v námahe, v slzách a bolestiach, no nie je nešťastný a ustarostený, ale s piesňou na perách nesie bremená života v nádeji, že Boh raz ukončí jeho trápenie a jeho námahu odmení už tu a teraz životom večným a raz kráľovstvom nebeským po smrti.

127. žalm nesie aj nadpis „pieseň“ Šalamúnova. Kráľ je v nej predstavený ako Boží milovaný, hebrejsky „jedidja“. Jedidja, ktoré v preklade znamená: milovaný, miláčik, bolo druhé meno Šalamúna. Aj nás – ako kedysi Šalamúna – si Pán Boh vyvolil a zamiloval pre lásku svojho Syna zjavenú na Golgotskom kríži, na ktorom Pán Ježiš obetoval život aj za nás, hriešnych. Ako milované Božie deti sme vzácní v Božích očiach. Ten, ktorý sa stará o nebeských vtákov a poľnú trávu, o čo skôr sa postará o nás svoje deti, vykúpené krvou Pána Ježiša? Pán Ježiš nás aj dnes uisťuje: „Proste a dostanete, hľadajte a nájdete, klopte a bude vám otvorené“ (Mt 7, 7). Tak Ho s dôverou prosme o Jeho pomoc a ochranu pre cirkev v tomto ťažkom čase, modlime sa za spoločenstvá v dome cirkvi: za vzťahy medzi ľuďmi v cirkevných zboroch, osobitne medzi duchovnými, za vzťahy v našich rodinách rodinách atď. Neprosme o to, čo je úspechom a požehnaním v ľudských očiach: o hmotné zabezpečenie, o dobré meno – o ľudskú slávu, úspechy, o život bez problémov a starostí, lebo viditeľné je dočasné, ale „neviditeľné je večné“ (por. 2K 4, 18). Na prvom mieste prosme o toho nebeského Pomocníka, Tešiteľa a Ochrancu, o dar Duchu Svätého, aby v nás roznietil pravú a spasiteľnú vieru v Boha ako nášho Otca skrze Jeho Syna. Hľadajme najprv Božie kráľovstvo, Božiu vôľu a všetko ostatné, čo potrebujeme k životu nám, ktorí sa na Neho spoliehame. On pridá tak, ako pridá kráľovi Šalamúnovi, ktorý neprosil o slávu, bohatstvo, o životy nepriateľov, ale o múdre a Bohu poslušné srdce. A Boh požehnal Šalamúnovi aj to, čo neprosil.

Milé sestry a milí bratia v Pánovi Ježišovi Kristovi!

Hospodin **je pôvodcom každého požehnanía**. 1. Stavajme podľa Jeho vôle – podľa Jeho plánu. A Jeho prosme o pomoc a ochranu. Čím viac viery ako dôvery v živého Boha bude v našich srdciach, tým menej v nich bude hriešnej ustarostenosti a strachu. A naša

namáha v Pánu, naša práca, v ktorej počítame s Ježišom, s Jeho pomocou a ochranou v Duchu Sv. – aj keď spojená s námahou, bolesťou a sebazapieraním – bude z neba požehnaná, a to nielen v tejto pozemskej časnosti, ale aj vo večnosti.
Amen.

Modlitba:

Ďakujeme Bože, starostlivý a láskavý nebeský Otče za Tvoje uistenie, že Ty si Otec náš, ktorý sa staráš o nás, svoje milované deti, vykúpené krvou Pána Ježiša. Nech z Tvojho slova prijmeme silu a povzbudenie do novej práce v novom školskom roku v dome cirkvi a aj v rodine. Pane, Kriste, k Tvojim nohám chcem zložiť všetky bremená, ktoré nás ťažia, znepokojujú, oberajú o životnú silu a radosť. Breneno ustarostenosti, obáv z budúcnosti, i z pandémie, i breneno našich vlastných vín. Nech Duch Svätý povzbudí naše srdcia k živej viere, aby sme Ťa oslávili hojným ovocím kresťanského života, najmä nesebeckou obetavou láskou – vzájomným nesením životných bremien. Skrze K-a, nášho Pána. Amen.